

Juglans regia orzech włoski

Juglans regia (orzech włoski) to drzewo liściaste, prawdopodobnie pochodzące z Azji Środkowej, a później sprowadzone z Azji do obu Ameryk i Europy. Orzech włoski odgrywa od wielu lat istotną rolę w historii ludzkości: jego znaczenie, wysoką wartość i wiele cennych właściwości podkreśla nazwa „regia”, czyli „królewski”. Orzech włoski został opisany botanicznie w 1753 roku przez szwedzkiego botanika Karola Linneusza, ale historycznie jego początki sięgają starożytnej Persji 7000 lat przed narodzeniem Chrystusa. *Juglans regia* może dorastać do 25 (30) metrów wysokości i szerokości, ze stosunkowo postrzępioną, otwartą, okrągłą koroną. Zwykle ma pojedynczy pień i może dożywać późnego wieku.

Męskie kwiaty i zielone kotki orzecha włoskiego pojawiają się w kwietniu i maju, przed nowymi, czerwonymi liśćmi lub wraz z nimi. Z kwiatów żeńskich powstaje od 1 do 3 orzechów. Orzechy dojrzewają od końca września do października, kiedy zielone łupiny wysychają, brązowieją i pękają. Orzechy są zazwyczaj kuliste i różnią się rozmiarem oraz grubością skórki. Zielone liście są pierzaste, z podługznymi, lancetowatymi listkami o czystych krawędziach. Liście i łupiny roztaczają przyjemny zapach. Jesienią kolor liści jest żółtobrązowy. Kora młodszych okazów jest jasnoszara i gładka, ale starsze drzewa mają głęboko żłobioną korę.

Juglans regia to wszechstronne drzewo do uprawy zarówno w suchych, jak i mokrych warunkach. Toleruje sezonowe krótkie powodzie i susze przez wiele miesięcy, podczas których gałęzie mogą obumierać. Orzech włoski lubi rosnąć w pełnym słońcu i może być sadzony w prawie każdej glebie. Ze względu na monumentalne korony starych drzew, z prawie poziomymi ciężkimi gałęziami, nadaje się tylko do dużych parków, ogrodów, posiadłości i warunków krajobrazowych, w których jest na to miejsce. Jego opadłe liście zawierają alopatyczne substancje chemiczne, które tłumią konkurencję ze strony innych roślin, więc nadaje się tylko do miejsc, w których nie jest konieczne sadzenie w jego pobliżu innej roślinności.

KOLORY SEZONOWE

TYP NASADZEŃ

rodzaje drzew: drzewa pienne, drzewa półpienne, drzewa wielopniowe, drzewa do wspinaczki, drzewa charakterystyczne, drzewa owocowe, sadzonki leśne | **Topiary na pniu:** odwrotnie stażkowata, wielopniowa parasolowata

ZASTOSOWANIE

Lokalizacja: park, pas zieleni, ogród na dachu, duży ogród, tereny przemysłowe, wieś, obszar ekologiczny | **Chodnik:** brak | **Koncept nasadzeń:** food forest, Nasadzenia krajobrazowe, Nasadzenia łąkowe

CECHY

Kształt korony: płaskokulista | **Struktura korony:** półotwarta, otwarta | **Wysokość:** 20 - 30 m | **Szerokość:** 20 - 30 m | **Strefa mrozoodporności:** 5B - 9B

WYMAGANIA

Wiatr: odporne na wiatr | **Gleba:** less, glina piaszczysta, ciężka glina, lekka glina, gleba piaszczysta, gleba ilasta | **Stopień użyczenia:** średnio zasobna w składniki odżywcze, zasobna w składniki odżywcze | **Poziom nawodnienia gleby:** sucha, wilgotna | **Stanowisko:** słoneczne | **Odczyn gleby:** kwaśny, obojętny, zasadowy | **Rośliny pożyteczne:** ptaki, małe ssaki, ludzie | **Ekstremalne warunki:** tolerancja na zanieczyszczenie powietrza, znosi krótkie podtopienia

PLANTKENMERKEN

Kwiaty: baze, zwisające | **Kolor kwiatów:** zielony | **Termin kwitnienia:** kwiecień - maj | **Kolor liści:** pączki pomarańczowoczerwone, matowozielony, spodem jasnozielony | **Liście:** opadające zimą, jajowate, duże, skórzaste, pachnące, pierzaste, złożone | **Kolor jesienią:** żółtobrązowy | **Owoce:** efektowne, jadalne, duże, orzech, w łupinie | **Kolor owoców:** brązowy, zielony | **Kolor kory:** jasnoszary | **Kora:** głęboko bruzdowana, gładka później chropowata | **Kolor pędów:** brązowy, jasnoszary | **Pędy:** nagie, poziomy wzór rozgałęzień, długie pędy | **System korzeniowy:** głęboki, korzenie boczne, korzeń palowy